

תיאטרון
באר-שבע

קומדיה
סקסית
באן דאן

קומדיה רומנטית על זוגיות, תשוקה ואהבה על פי סרטו של וויליאם שאקספיר

תרגום ועיבוד לבמה: ירון ברובינסקי ומולי שולמן • במאי: שחר סגל

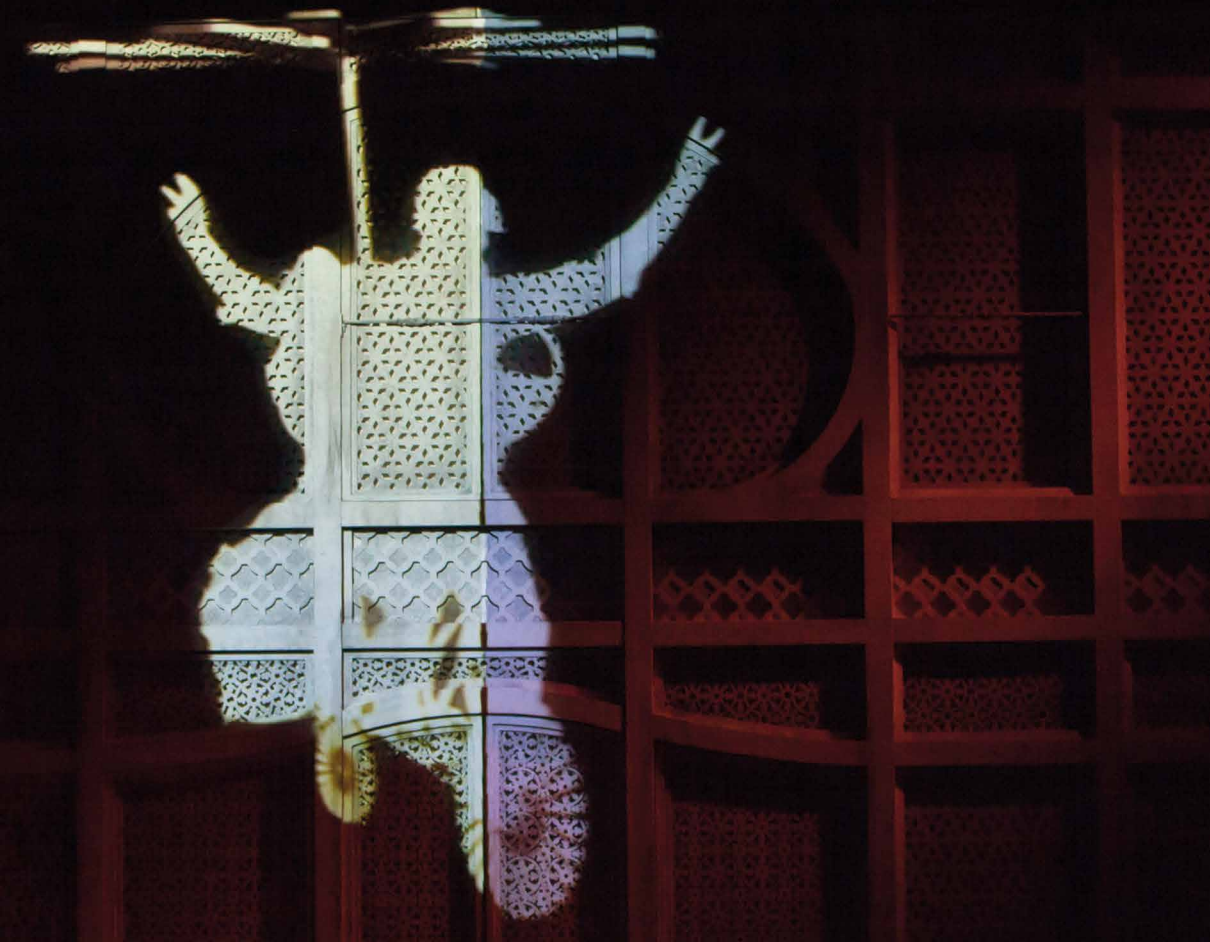
Beer-Sheva
Theatre

A Midsummer Night's Sex Comedy

Written by Woody Allen

Translated by Yaron Brovinsky and Muli Shulman

Directed by Shahar Segal

הצגה ראשונה: 14.5.2016 משך ההצגה: שעה ועשרים דקות (ללא הפסקה)

עיצוב תוכנייה סטודיו יוכי לנג | צילום תוכנייה מעיין קאופמן | צילום תמונות שער אילן בשור

עיצוב שער פרופגנדה

תיאטרון באר-שבע במשכן לאמנויות הבמה באר-שבע שד' יצחק רגר 41 באר-שבע

טל: 08-6266444 חפשו אותנו ב- www.b7t.co.il

בחסות: משרד התרבות והספורט | עיריית באר-שבע | הרשות לפיתוח הנגב | המשרד לפיתוח הנגב והגליל

שחקנים -

מקסוול - ירון ברובינסקי | אריאל - אנה דוברוביץקי

דאלסי - ענבר דנון | אדריאן - מיכל וינברג

לאופולד - אמיר קריאף | אנדרו - מולי שולמן

הקלטות אלדד ירון, סטודיו EYES

סקסופון, קלרינט, חליל ובס-קלרינט בהקלטות אוהד בן אבי

מאת וודי אלן

תרגום ועיבוד לבמה ירון ברובינסקי ומולי שולמן

בימוי שחר סגל

תפאורה ותלבושות נטע הקר

תאורה פליס רוס

מוסיקה דורי פרנס

וידאו ארט יואב כהן

דבר האחזאים | מולי שולמן וירון ברובינסקי

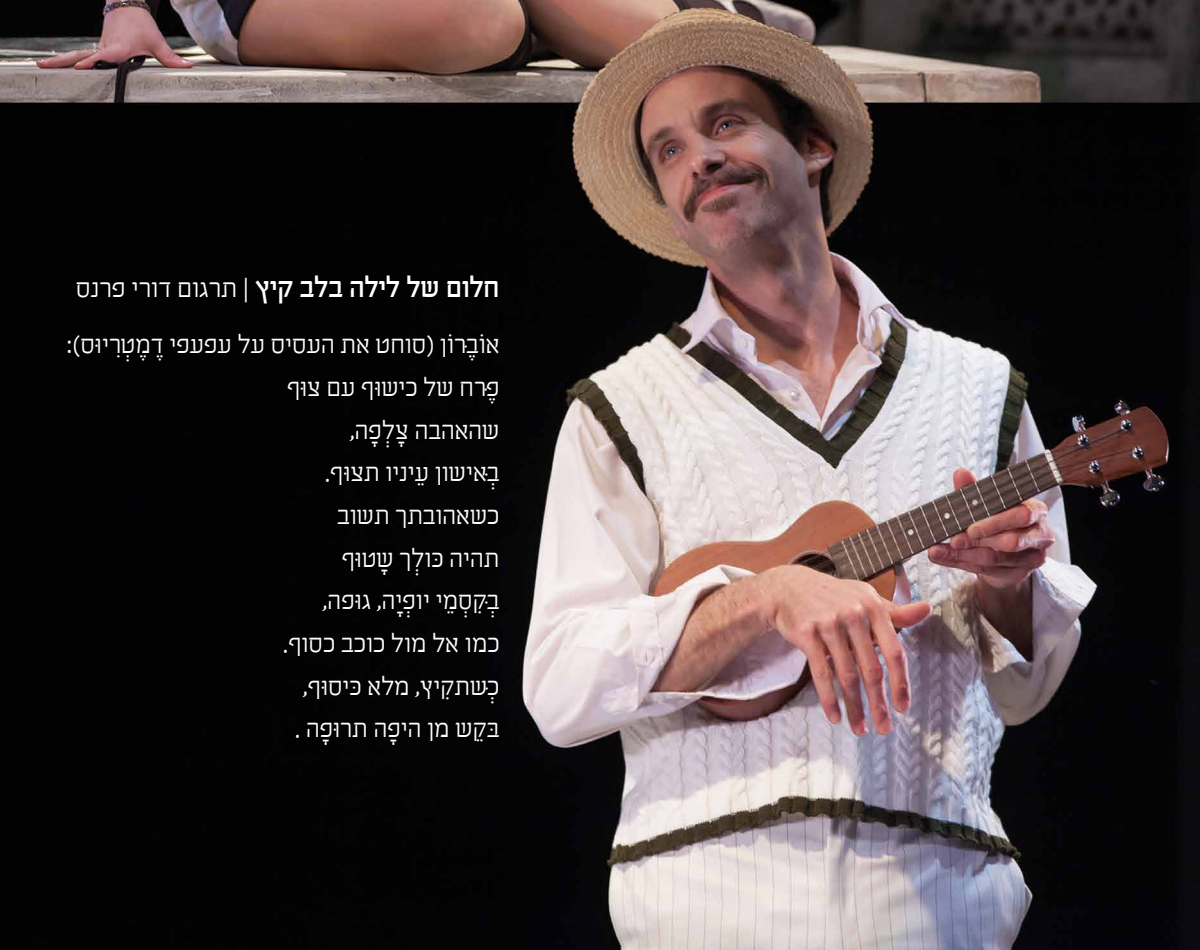
שנינו גברים (או כך לפחות אנו מאמינים).
שנינו בני 40 (מי יותר ומי בדיוק). שנינו בזוגיות (ותיקה יותר או פחות).
שנינו אפילו הורים (בתחילת הדרך או באמצעה).

אז בתקופה זו בחיינו צפינו יחד בסרט "קומדיה סקסית בליל קיץ" בעקבות המלצה של חבר. זהו סרט יחסית זניח של וודי אלן, משנת 1982. (והראשון שלו בו שיחקה מיה פארו, בתפקיד "אריאל", עליו זכתה בפרס המשחק הגרוע ביותר בהוליווד באותה שנה).
נשבינו מייד בקסמו הייחודי של הסרט, שממש ביקש להפוך למחזה, ולא רק בגלל ההשראה השייקספירית הברורה של 'חלום ליל קיץ'.

דיברו אלינו מאד מערכות היחסים בסרט. הצחיק אותנו האופן בו וודי אלן תופס את הטבע האנושי בכלל ואת הזוגיות בפרט: מתי משקרים ומתי דוברים אמת. מתי יוצאים בהכרזות נאמנות אדירה ואיך מתעלמים ממנה ברגע ומחליטים לבגוד. מתי מיניות מתפרצת יכולה להעביר אותנו על דעתנו ולהשיכח מאיתנו כל דבר שהאמנו בו.

את התפיסה הזאת חיברנו למה שאנחנו מרגישים על החיים, הזוגיות ובני האדם וכך יצאנו למלאכת התרגום והעיבוד, שבשלבים מסוימים הפכה את המקור למקור השראה בלבד, והמשיכה לספר את הסיפור שלנו.

זה היה טיול ראשון ומיוחד עבור שנינו, הן כיחידים והן כצמד, והמפגש עם החומר כשחקנים, יחד עם הבמאי והקאסט בהם התברכנו, הפך את הפרויקט הזה לרכבת הרים שופעת קסם, היסטוריה וצחוק. לא יכולנו לאחל לעצמנו טיול מוצלח יותר.

חלום של לילה בלב קיץ | תרגום דורי פרנס

אובָּרוֹן (סוחט את העסיס על עפעפי דֶמְטֶרְיוֹס):

פָּרַח של כישוף עם צוף

שהאהבה זָלְפָה,

בְּאִישׁוֹן עֵינָיו תִּצְוֶף.

כשאהובתך תשוב

תהיה כּוֹלֵךְ שְׁטוֹף

בְּקֶסְמֵי יוֹפְיָה, גּוֹפָה,

כמו אל מול כוכב כסוף.

כְּשֶׁתִּקְיֵץ, מלא כיסוף,

בְּקֶשׁ מִן הַיָּפָה תִּרְוֶפָה.

התחלנו לעבוד על התפאורה למחזה בשלב מוקדם של העיבוד מתוך ניסיון לפצח את האדפטציה של הסרט לבמה. מנגד עמדו לפנינו שאלות טכניות של יצירת חללי חוץ ופנים בית משולבים בסצנות היער באופן שיאפשר זרימה קולחת ללא חילופי תפאורה מסורבלים שמאטים את קצב ההצגה והמצבים הדרמטיים והקומיים. במקביל עלו גם שאלות סגנוניות על האופן שבו נוצר הקסם של התעופה והתפקיד של מכונת הרוחות בתוך ההצגה. אחת ההשראות הראשונות שהבאתי הייתה סרט אנימציה "שלושת הממציאים" (Les Trois Inventeurs) מ-1980 של מישל אוסלו (Michel Ocelot), אנימטור צרפתי שיצר אנימציה שעשויה כולה ממגורות נייר ומפיות תחרה מנייר. התאהבנו באסתטיקה של התחרה וברעיון של הצלליות שסיפקו לנו פתרון דרמטי לייצוג "העולם הבלתי נראה" שהוא שיקלול של כל הפנטזיות של הדמויות במחזה. מכאן צללית של אנדרו הובס מרחף על המצאת התעופה שלו נראה לנו חזק יותר מכל גימיק טכני שבו אנו מעלים את השחקן בעזרת כבלים לרחף מהבמה. החלטנו להעביר את כל ההתרחשות לחוץ הבית שישמש גם כרקע להתרחשויות היער ושאת העיצוב הבימתי תשלם עבודת וידיאו ארט שתטפל בעולם הבלתי נראה ובאווירת היער והחוץ.

חיפשתי השראות למבנים של בתי קיץ מהתקופה שתהייה בהם אווריריות וריבוי של פתחים ומצאתי חזית של חממת זכוכית ויקטוריאנית ששוותה את ליבי בקווים המתעגלים שלה ובירוקת שטיפסה עליה, לקחתי אותה והלבשתי עליה סבכות שיצרתי בהשראה של אורנמנטים מברזל מהתקופה. התוצאה שחיפשתי היא של חזית שיכולה בעזרת תאורה לקבל חיים של פנים ואוויריות של חורש. כאשר הפתחים העליונים מייצגים את החדרים הפנימיים של הבית והתחתונים יוצרים מערך של דלתות כניסה שיכולות לייצר מצבים שונים, קומיים ודרמטיים בשימוש בהם. בהרבה מהבתים מצאתי מדרגות מתעגלות מייצגות ברזל שדיברו באותה שפה צורנית והחלטתי למקם אותם מחוץ למבנה על מנת לייצר עוד אפשרויות לכניסה לבית ומשחק של גבהים.

את הפסנתר שמופיע בסרט בסצנה קצרה של ארוחת הערב הוצאתי החוצה לגינה, נתתי לו מראה מיושן והכנסתי לתוכו סבכות תחרה. המיקום שלו אפשר לנו שימוש מסיבי יותר ככלי הבעה שהדמויות משתמשות בו ברגעי כעס או ערגה. הבחירה בצבעוניות הלבנה שבורה הייתה בלתי נמנעת גם בשל ההקרנה ובעיקר בכדיי לחדד את אווירת הקיץ הקסום שהאורות והצללים מייצרים את הקסם שלו.

"אל היצרות" | מתוך הבלוג "המחשן של גדעון עפרת"

די בעלעול חטוף ב"רשת" על מנת לאתר אינספור דימויים של יערות אפלים, ובכללם - טפטים, משחקי מחשב, צילומים דקורטיביים-סנטימנטליים וכו', כולם עתירי מסתורין, אניגמה ומורא.

בתודעתנו צפים המוני היערות של התרבות המערבית. יותר מכל, חשבנו על מחזותיו של שייקספיר, תוך שאנו נאחזים בהבחנתו הידועה של חוקר הספרות, נורת'רופ פריי ("האנטומיה של הביקורת", 1957) אודות המתח (עיקרו בקומדיות של שייקספיר) בין "העולם הירוק" - עולם היער - לבין עולם העיר. שייא הזכור לטוב של מתח זה הוא, כמובן, ב"חלום ליל קיץ": העולם ההפוך, האי-רציונאלי, המטורף והקסום של היער - העולם הנשלט בידי פוק, אוברון וכו', וכנגדו, העולם המסודר של אתונה, הנשלט בידי החוק המלכותי. כך, גם ב"שני האדונים מוורונה", הגיבור, ולנטין, הופך למנהיג של חבורת פורעי חוק החיה ביער, יער האנטי-חוק הזכור לנו מטירופי היצר של "חלום ליל קיץ", "יער ארדן של "כטוב בעיניכם", או יער ווינדזור של "נשות ווינדזור העליונות". ועדיין בהשראת נורת'רופ פריי נציין את רובין הוד וחבורתו העבריינית, המתגוררים ביער (ואשר מאזכרים על ידי שייקספיר, הן ב"שני האדונים מוורונה" והן ב"כטוב בעיניכם").

"העולם הירוק" של היער הוא אפוא סביבה חשוכה, מאגית ועל-טבעית, הגובלת בכאוס, שהגיבור (על פי רוב, גיבורה, במקרים השייקספיריים) נדרש(ת) לשרוד על מנת לחזור מתקונן(ת) אל החברה התקנית, אל העיר הסמוכה ליער. כזו היא רזולנד היוצאת מיער ארדן; כאלה הם ארבעה האוהבים מ"חלום ליל קיץ".

המאה ה-17 ידעה את הארקדיות האמביוולנטיות של ניקולא פוסן. רבים מציורי פוסן מייצגים עולם המתקיים על הגבול בין יער לבין עיר. לא אחת, בשטח הביניים הזה נמצאת גם בריכת-מים צלולה המשקפת שמימיות אביבית ומבטיחת חסד. כאן, על גבול היער מתקיימת הפגישה בין ההרמוניה הארקדית האוטופית לבין אסונות (פיראמוס ההרוג, אאורידיקה המוכשת בידי נחש, ג'רונימוס הקדוש שיכה את עצמו למוות באבן שבידו, הנחש הרודף אחרי העלם, ארגוס שנהרג על ידי מרקורי, ועוד ועוד). זוהי האמביוולנטיות של שגב ושואה, שליער האפל יש בה חלק, ולו ברמז דק שבדקים.

הייתה זו המאה ה-18, זו הרומנטית-גרמנית, שנסכה תנופה של ממש בעיצוב דימוי היער בספרות ובאמנות: ברוח שייקספירית, עיצב פרידריך שילר את מחזהו, "השוודים" (1781), כמחזה עתיר דרמטיות, "סער ופרץ" והמציג קונפליקט עז בין שני אחים: בעוד האח האחד, פרנץ, הוא אגואיסט חומרני שנפשו בממון ובכוח, האח האחר, קרל, אידיאליסט מלנכולי, מנסה לכוון ביער של בוהמיה אנרכיה מהפכנית עם חבורת שוודים, שעמם יילחם כנגד עוולות הרשע הפיאודלי. עוד רובין הוד.

האם היער הרומנטי הוא טוב או רע? יש מזה ויש מזה. הנה, ז'אק רוסו של "הזיות של מטייל בודד" (1778) מצא ביער עולם שכולו טוב, מענה לעולם החברתי המדכא: "נדמה לי כי בצלו של יער אני נשכח מלב, שעם אני בן חורין ושלך וכאילו אילו עוד אויבים, או כאילו עלוות היער יכולה להגן עלי מפני פגיעתם כשם שהיא יכולה להרחיק אותם מזיכרונני..."

מנגד, ב"מלך היער" (או "שר היער"), שירו של גיתה מ-1818, מלך היער הוא שטן האורב לנשמת הבן הרוכב עם אביו. היער של גיתה הוא, אכן, זה של אימה ומוות.

במחזהו הרומנטי המוקדם של ברטולט ברכט, "בעל" (1918), ששתי תמונותיו האחרונות מתרחשות ביער, מסיים הגיבור, המשורר האנרכיסט, את חייו המקוללים כשרץ הטובל ברקב בין העצים. קודם לכן, חיבר את שירו, "מוות ביער", המנבא את אחריתו והפוחת במילים: "ואיש מת בעומק היערות הקדמונים/ בעוד הסער שוצף על סביבתו-/ מת כחיה מחטטת דרכה לשורשים/ הביט מעלה בין העצים, עת הרוח ריחפה על פני היערים/ ושגאת הרעם הטביעה אותו."

הדואליות של יער טוב ויער רע אחר אית, כידוע, על שורה ארוכה של אגדות-עם אירופאיות, ובראשן אלו שליקטו האחים גרים. אני מהרהר ב"כיפה אדומה", ב"הנזל וגרטל" וכיו"ב, אגדות בהן היער קסום ומפתה, אך חושף פניו כטורף ומכשפתי. יער שכזה נפגש גם במעשיותיו של ר' נחמן מברסלב, החייבות לא מעט לאגדה הגרמנית.

במסורת סיפורי-הפיות, שאומצו לא אחת לציור הרומנטי-גרמני, היער המסתורי הוא מקום משוב לב המשולב בחלום ואימה

במיתוס הטבטוני, היערות מאוכלסים באלים, חלקם יערות קדושים ובהם עצים קדושים. פה, ביערות, נערכו טקסים טבטוניים והוקרבו קורבנות אדם לאלים. כזה הוא היער ב"טבעת הניבלונגים", מחזור האופרות של ריכרד ואגנר.

האפואזזה של היער הטבטוני התבייתה בעיקר ב"שווארצוואלד", היער השחור, שאוחד עם המיתולוגיה הנאצית ברוח גרמניה הקדומה, זו של ימי רומא כפי שעלתה בתיאוריו של טאקיטוס, ההיסטוריון הרומי מהמאה ה-1 לספירה. כמפורט על ידי סיימון שמה בספרו "נוף וזיכרון" (1996), הרייך השלישי אימץ את רוח הגבורה של שוכני היערות הגרמניים הקדומים, ובראשם ארמיניוס (מי שטבח ביערות בחילות רומא). בעידן הרומאי, השתרע היער הגרמני על פני שטח אדיר בין הדנובה לריין, מחסום שחצייתו מצפון לדרום תבעה לא פחות מתשעה ימים. כאן חיו הגרמנים, שתוארו בידי טאקיטוס כברברים המקריבים קורבנות אדם ותולים גופות על גזעי עצים קדושים (הד לקורבנו העצמי של האל הטבטוני, ווטאן, שתלה את עצמו על עץ הייגדראזיל הקדוש). לפי ס.שמה, רק ברנסס של המאה ה-16 "ביותו" היערות הגרמניים בציור ובספרות והמירו את ברבריותם בזהות של בריאות ונועם, מוטיב היער הגרמני, על שורשיו המיתיים-טבטוניים ואמיריו הנאציים, העסיק יוצרים רבים ברחבי העולם. רק לאחרונה, בפברואר-מארס 2013, הוצגה בדורדרכט שבהולנד תערוכה קבוצתית בינלאומית של 13 אמנים בשם "שווארצוואלד".

כיצד הגיבה התרבות העברית והישראלית ליער בכלל וליער הגרמני בפרט?

בשחר המאה ה-20 התרבות העברית הנוצרת באירופה עדיין טבלה בדואליות הרומנטית. שאול טשרניחובסקי כתב ב-1900 את "הרהורי ערב" ("נוקטורנו"), שיר בו הגיב לנופי הרי אודנוואלד הגרמניים, על סלעיהם הגדולים ויערותיהם האדירים.

בשנות ה-20 המוקדמות, בשכתו בברלין, כתב ח.נ.ביאליק את חרוזי "הנער ביער", שיר בו גולל את אובדנו של משה בן החמש ביער עד להופעת אליהו הנביא המושיע אותו ומשיבו לביתו. לעומת היער המאיים, בשירו הנודע יותר של ביאליק, "הבריכה" (1905), היער הוא מקום מופלא, האוצר בעומק טבורו את פלא הבריכה, שבתוכה נמה בת-מלכה עד שיבוא בן-המלך הגואל. לב היער הוא מקור מהותו של היופי ושורש היצירה.

ב-1943 כתב ש"י עגנון "האדונית והרוכל", ובו סיפורו של רוכל יהודי המתאכסן בביתה של מטרוניתא לא יהודיה בסמוך ליער. המפגש עם הגבירה מתגלה כמפגש עם ערפדית, הד עמום לכוחות היער האפלים והמאיימים. סיפורו של עגנון מתרחש באירופה הגם שנכתב בירושלים. לא רחוק מכאן, עסקה הקק"ל מאז 1902 בנטיעת "יער הרצל", ותוך מספר עשורים, תרחיב פעולתה בייעור ברחבי הארץ, בין השאר מעל חורבות כפרים ערביים נטושים. מיער שכזה תצא האש האלגורית שתאכל בסיפורו של א.ב.יהושע, "מול היערות" (1968). לימים, ב-1975, ינסח האמן, גדעון גכטמן, הצעה מושגית לנטיעת 500 עצים בערבה, מעין פרפראזה אירונית על המאמץ הציני לממש בנוף המקומי אירופאיזציה של הלבאנט. אלא, שהיער הישראלי נותר נטוע בזיכרון האירופי: בספרו של עמוס עוז מ-2005, "פתאום בעומק היער", יוצאים מיה ומתי - צמד ילדים אמיצים (שבמסורת הנזל וגרטל של האגדה הגרמנית) למעמקיו האסורים של יער השוכן בסמוך לכפר.

עתה, בשנות האלפיים, כבר הוכיחה האמנות הישראלית נטיית-מה לדובב בציורים את היער האירופי, ולא אחת כמטפורה חזותית לזיכרון השואה, זו שרגלה האחת במיתוס היער הטבטוני ורגלה האחרת במחנות הריכוז שהוקמו בעבי יערות בגרמניה, פולין ועוד.

קומדיה סקסית בליל קיץ | לוריאן לוביאנקו | תרגום: נתלי פינשטיין

קומדיה סקסית בליל קיץ (1982) היה סרט עתיר תקדימים. היה זה סרטם המשותף הראשון של וודי אלן ומיה פארו, סרטו הראשון של וודי אלן כחלק מאנסמבל ולא בתפקיד הראשי וכן סרטו הראשון עבור חברת ההפקה "אוריון". הייתה זו גם אחת הפעמים הנדירות בהן צילם סרט מחוץ לניו-יורק או שלא בסביבה אורבנית. **קומדיה סקסית בליל קיץ**, אשר צולם בקיץ 1981, מגולל את המעללים המיניים המתרחשים במהלך מסיבת סוף-שבוע בראשית המאה העשרים בביתם הכפרי של אלן ואשתו אדריאן (מרי סטיינברגין).

הסיפור נולד בעת שאלן המתין לתקצוב סרטו זליג (1983). "חשבתי שיהיה כיף לאסוף כמה אנשים בבית בכפר פשוט לחגוג את הקיץ, לעשות את זה מאד יפה, עם רשתות פרפרים ומגרשי בדמינטון ופיקניקים. [...] וכתבתי את התסריט תוך שבועיים. מעין סיפור פשוט, כמו יום-בכפר, בשביל הכיף. וחשבתי, למה לחכות? אצלם את שניהם בו-זמנית. מה זה משנה? וכך עשיתי."

מיה פארו כתבה באוטוביוגרפיה שלה כל מה שנמוג (What Falls Away) שהסרט צולם בגבעות פוקנטינו, בבית שנבנה במיוחד עבור הסרט באחוזת רוקפלר, כשעה מחוץ לניו-יורק. הבית, שלא נבנה על פי תקני הבנייה המקובלים, שופץ מאוחר יותר ונמכר כבית מגורים. "רוב רובו של הסרט צולם בחוץ, כשגורדון וויליס האחד והיחיד מנצח על מלאכת הצילום. בילינו את ימינו בציפייה לרגעים של אור מושלם. אני הייתי בינתיים בקרוון (וודי ואני חלקנו את אותו הקרוון לאורך שלושה עשר סרטים), עטופה בחלוק, שיערי מלופף סביב רולים בצורת קונוס, פלג גופי העליון דחוס בתוך מחוך קטלני. כשראיתי ממושטשת מכאב ראש מזעזע (הרולים, המחוך, החום, הלחות, העצבים) השתוקקתי להיות אחותי [סטפי, ששימשה כניצבת של פארו] שם בחוץ, נראית נפלא בגינס ובכובע הבייסבול ובשיער החלק שלה, נחה בעשב הגבוה, מטיילת בין העצים, מדברת וצוחקת עם וודי."

הצילומים עם אלן חשפו את חוסר הביטחון של פארו בנוגע לכשרונה, "לפעמים, בזמן הצילום, הכניע אותי שיתוק כה גדול, עד שלא הצלחתי להבין מי הדמויות אמורות להיות או מה הן עושות. וודי, שכעת היה הבמאי שלי, היה לי כמו זר גמור. הרצינות הקפואה שלו הפכה את החששות שלי לפחד טהור. לא הייתי אמנית, רק מתחזה חסרת כל כשרון. החומר הקליל כביכול הזה היה מעל ליכולותי. נזכרתי בסרט פט ומייק (1952), שבו קתרין הפבורן, מתעמלת מקצועית, לא יכלה לעשות דבר כשספנסר טרייסי היה בסביבתה. האינסטינקטים שלי, חבל ההצלה של השחקן, שעטו בצרחות לעבר הגבעות. עד שהגענו למחצית הסרט, כבר פיתחתי אולקוס ונטלתי כדורי טאגמנט (Tagament)

ארבע פעמים ביום. הייתי כל כך חרדתית, מיואשת ומושפלת וכל כך משוכנעת שאכזבתי את וודי - שביקשתי שבעתיד, אם בכלל יהיה עתיד, אוכל לשמש כעוזרת האישית שלו, רק שלא אצטרך לשחק. הוא הסתכל עליי בפקפוק ואמר 'עוזרת אישית זו עבודה קשה'. אלן, שלא היה מודע למצוקתה של פארו, אמר, "הרגעתי אותה, אבל לא הייתי לגמרי סימפטי, משום שלא הבנתי את חומרת המצב. ידעתי שהיא תהיה נפלאה בזה. מעולם לא עלה בדעתי שהיא תאכזב אותי."

לדבריה של פארו, אלן עבד על **קומדיה סקסית בליל קיץ** במהלך הקיץ, בצמוד לצילומי זליג, שהיה אמור להתחיל להצטלם בסתיו. הצילומים של שני הסרטים התארכו מעבר למצופה ובסופו של דבר חפפו את צילומי דני רוח, האיש מברודווי (1984), שגם הוא גלש לתוך שושנת קהיר הסגולה (1985). "היו ימים שבהם צילמנו סצנות מתוך שניים או שלושה סרטים שונים."

אלן וגורדון וויליס היו מאד זהירים בכל הנוגע לתאורה של הסרט, "דיברנו רבות על הצבעים. רצינו לצלם במהלך הימים היפים ביותר שניתן להעלות על הדעת בכפר. פשוט עשינו את זה הכי מקסים שרק יכולנו. והכל נכלל בתוך זה. וידאנו שהאור היה מושלם כל הזמן ושהשמש הייתה בדיוק במקום הנכון. לבסוף, כשכבר הגיע סוף העונה, צבענו את כל העלים בירוק."

הביקורות על **קומדיה סקסית בליל קיץ** היו מעורבות. רוג'ר איברט, כתב השיקאגו סאן-טיימס העיר כי "הסרט כה מאופק, כה מתוק, מעודן וכאילו נעשה כלאחר יד, שלעיתים כמעט ולא נראה שהוא שמח להיות סרט. אני לא לגמרי בטוח מה עלה בדעתו של אלן כשהגה את החומר הזה, אבל בנוסף להדים של שייקספיר ושל חיוכי ליל קיץ (1955) של [אינגמר] ברגמן, יש רמזים לשערוריה בוופשוט לצ'יבר, ראטייר לדוקטורוב, כמו גם לסרטיו של ז'אן רנואר בהם אנשים נחמדים עושים דברים נחמדים - וחטרי תועלת. אלן עצמו הודה "אף אחד לא בא לראות את **קומדיה סקסית בליל קיץ**. אחד המבקרים שמאד אוהב את עבודתי אמר שזהו הסרט הטריויאלי היחידי שאי פעם עשיתי. ריצ'ארד שיקל ממגזין Time. אבל רציתי שהוא יהיה קליל. כל מה שרציתי הוא שהוא יהיה אינטרמצו קטן עם כמה צחוקים. אני לא טוען כלל שמדובר ביצירת מופת, אבל באופן כללי, לאף אחד בארה"ב לא אכפת מהאווירה הזו. עבורי זה היה בסדר גמור. מאד נהניתי לעשות אותו. רציתי לעשות עבור הכפר את מה שעשיתי לניו-יורק במנהטן (1979). רציתי להראות אותו בכל יופיו והדרו. [...] חשבתי שהוא טוב כשכתבתי אותו וחשבתי שהוא טוב כשעשיתי אותו. אבל הוא לא התקבל בהערכה כלל וכלל. הסרט הזה וספטמבר (1987) הם שני האסונות הכלכליים הגדולים ביותר שלי."

שחר סגל | במאי

יליד 1964, בוגר מגמת הקולנוע בביה"ס הגבוה לאמנויות הבמה, בית צבי. במאי קולנוע ותיאטרון, יוצר דוקומנטרי ובמאי פרסומות מהבולטים והמצליחים בישראל. שיחק בסרט "בלוז לחופש הגדול" (1987). ביים את המחזה "תמונות מחיי נישואין", שזכה בפרס ראשון בפסטיבל מוסקבה 1991. ביים את "3 אחיות" בתיאטרון הבימה (1994) ואת "חלום ליל קיץ" בתיאטרון באר-שבע (1995). ביים סגל את הסרט הדוקומנטרי "יומן ראש הממשלה" (1997), זוכה פרס "אופיר", העוסק ב-48 השעות האחרונות בחייו של רבין. אחריו באו הסרטים "אנשי הדממה" (2002), העוסק באנשי השייטת, הסרט העלילתי "צעד קטן" (2003) והסרט הדוקומנטרי "אל הים השחור" שהוקרן לראשונה בפסטיבל "דוקאביב 2007" ועוסק בהחזרתם אל הטבע של 3 דולפינים מהריף באילת. מאז מנהל את חברת POV, אחת מחברות ההפקה המובילות והוותיקות בישראל. ביים מאות סרטי פרסומות עבור החברות המובילות בארץ ובעולם, שרבים מהם זכו בפרסים יוקרתיים בארץ ובחול. סגל כיכב בסדרת הטלוויזיה "אוכל למחשבה" לצדו של אייל שני אשר שודרה בערוץ 8 ולימים הפכה לקאלט. בסדרה סגל ושני בישלו, ארחו אורחים והגו הגיגים. לימים פתח ביחד עם שני את מסעדת ה"סלון" ומאו הקימו יחדיו 7 מסעדות בארץ ובחול. לאחרונה החייה מחדש ופתח את מותג הבגדים המיתולוגי - "אתא" שנסגר לפני למעלה מ-30 שנה.

וודי אלן | מחזאי

נולד ב-1 בדצמבר בברוקלין שבניו יורק. במאי קולנוע, תסריטאי, שחקן, קומיקאי, מוזיקאי וסופר יהודי אמריקאי, מיוצרי הקולנוע החשובים החל מהמחצית השנייה של המאה ה-20 ואף במאה ה-21. זכה בפרסי אוסקר לבמאי ולתסריט הטובים ביותר עבור הסרט "הרומן שלי עם אנני" ולפרס אוסקר לתסריט המקורי הטוב ביותר עבור סרטיו "חנה ואחיותיה" ו"חצות בפריס". ב-2013 זכה בפרס גלובוס הזהב על מפעל חיים. אלן בדרך-כלל כותב, מביים, ומכב במרבית סרטיו. סרטיו הטובים ביותר משלבים הומור עם רוח ופתוס. דמותו הקולנועית היא פאתטית משהו, מילולית מאוד, שקועה בעצמה, ומלאה בניירוטיות, בלהג פסיכולוגי, ובחוסר ביטחון עצמי. זו דמות של אינטלקטואל יהודי עירוני המקיים מערכות יחסים מסובכות עם סביבתו ומנסה להבין את משמעות החיים. כמעט כל סרטיו מתרחשים במנהטן, ומספקים דימוי מורכב ורומנטי-משהו של העיר כרקע לקו העלילה. בגיל 19 החל לכתוב תסריטים לתוכניות הטלוויזיה "המופע של אד סאליבן", "The Tonight Show", ואחרים. ב-1957 זכה בפרס אמי הראשון שלו. ב-1960 החל בקריירה כקומיקאי סטנד-אפ. הסרט הראשון שהפיק היה "מה חדש, בתלתולה?" (1965). עבודת הבימוי הראשונה שלו הייתה בסרט "קח את הכסף וברח" (1969). בין סרטיו המוקדמים ניתן למצוא את "בננות", "כל מה שרצית לדעת על מין (ולא העזת לשאול)", "ישנוני" ו"אהבה ומלחמה". בשנת 1972 שיחק בסרט המבוסס על מחזה שכתב "שחק אותה סם". ביים ב-1977 את "הרומן שלי עם אנני" ולאחר מכן את "מנהטן", "חנה ואחיותיה", "שושנת קהיר הסגולה", "ספטמבר", "קליעים מעל ברודוויי", "כולם אומרים אני אוהב אותך".

נטע הקר | מעצבת תפאורה ותלבושות

בוגרת המגמה לעיצוב תיאטרון בפקולטה לאמנויות, אוניברסיטת תל אביב. מרצה במחלקה לאמנויות המסך בבצלאל. בין עבודותיה כמעצבת תלבושות - תיאטרון הקאמרי: "ילדי הנרות". תיאטרון החאן: "צל חולף". תיאטרון הבימה: "קופסה שחורה", "בגדי המלך". תיאטרון בית ליסין: "מקווה", "אז בפראג". תיאטרון באר-שבע: "גלילאו". כמו כן עיצבה תלבושות למופעים: "ONE" ריטה- מופע קיץ 2006, "מיומנה BE" ניו- יורק. "הי-סקול פסטיבל" 2015.

כמעצבת תפאורה - תיאטרון הבימה: "הלהקה", "השוטר אזולאי", "חשמלית ושמה תשוקה". תיאטרון הקאמרי: "מכולת", "אמא קוראז". תיאטרון בית ליסין: "סיניתי אני מדברת אליך". תיאטרון באר-שבע: "אפריל הקסום", "הרוזן ממונטה כריסטו" (זוכת פרס התיאטרון הישראלי לעיצוב במה 2009), "שחק אותה סם", "המון רעש על לא כלום", "איזה יופי", "פרק ב'", תיאטרון חיפה: "גיבור הלובי". תיאטרון הספרייה: "הפלייבוי של עולם המערב". תיאטרון הקיבוץ: "יסודות עוינים", "אל עצמי". פסטיבל עכו: "אווטאר" (זוכת ציון לשבח על עיצוב תפאורה). תיאטרון המדיטק: "שרה גיבורת נילי".

כמעצבת תפאורה ותלבושות - תיאטרון הבימה: "צורה לאהבה", "מבקר המדינה", "כתר בראש", "טייפ". תיאטרון בית ליסין: "רק אתמול נולדה", "הדבר האמיתי", "עלמה ורות", "שם פרטי", "ארוחת פרידה". תיאטרון הקאמרי: "מי מפחד מורגינייה וולף?", "הוב טורקי". תיאטרון באר-שבע: "גייפס", "סוביניר", "חבלי משיח". תיאטרון המדיטק: "אווו ומווו מכפר קאקרוזו" (זוכת פרס מעצבת הבמה של שנת 2008 להצגות ילדים). פסטיבל הצגות ילדים בחיפה: "מהמתבח באהבה" (זוכת הפרס לעיצוב תפאורה ותלבושות). תיאטרון חיפה: "החתונה האחרונה", "בומרנג". פסטיבל ישראל: "הזמיר-מסיבת פיגימות".

פליס רוס | מעצבת תאורה

עיצבה תאורה להצגות תיאטרון, אופרה ומחול. בין עבודותיה בתיאטרון - תיאטרון בית ליסין: "מקווה". תיאטרון הקאמרי: "אנטיגונה", "החגיגה" (בשיתוף הבימה). תיאטרון הבימה: "הכסאות", "אנה קארנינה" (בשיתוף עם תיאטרון באר-שבע). תיאטרון החאן: "מידה כנגד מידה". תיאטרון באר-שבע: "המתחזה", "איפיגניה באאוליס" (זוכת פרס התיאטרון על עיצוב תאורה 2012), "רוחות", "בית ברנרדה אלבה".

בין עבודותיה בחו"ל - בתיאטרות שונים בפולין: "קרום", "מטוהרים", "פסיכוזיס 4.48", "הדיבוק", "ריצ'רד III", "מלאכים באמריקה". בתיאטרון שאובינה ברלין: "בינג'ל הכרך". בשאושפיל בבון: "בעקבות הזמן האבוד". בשאושפיל של הנובר: "מקבת". בתיאטרון Toonelgroep אמסטרדם: "מאדאם דה סאד". בתיאטרות שונים ביוון: "הבכחאי", "Lithi". בתיאטרון Odeon בפריז: "חשמלית ושמה תשוקה", "פדרה". פסטיבל אלפסינה יוון: "אייאקס", "באחאי". כמו כן, עיצבה תאורה לפסטיבלים ולהקות מחול בארץ, אירופה ודרום קוריאה.

בין עבודותיה באופרה - האופרה הישראלית: "המדיום", "מסע אל תום האלף", "לה טראוויאטה". האופרה הלאומית של ורשה: "דון ג'ובאני", "אותלו", "מלכת פיק", "המלך אובו", "דון קרלוס", "ווצק". האופרה הלאומית וושינגטון די.סי: "אנדרה שנייה". אופרה דה פריס: "אפיגניה בטאוריס", "מקרה מקרופוליס", "המלך רוג'ר", "פארסיפל". האופרה במינכן: "אוניג'ין", "האישה ללא צל". אופרה ריאל במדריד: "פופיה ונרונה", "אלקטסיס". אופרה לה-מונה בריסל: "מדיאה", "מקבת", "לולו". שטאטטאופרה ברלין: "דרכו של הולל". Third world Bunfight קייפטאון, דרום אפריקה: "מקבת".

דורי פרנס | מוזיקה

כתב מוזיקה להצגות במרבית התיאטרות בארץ. לאחרונה - תיאטרון היידישפיל: "כוכבים תועים". תיאטרון באר-שבע: "הביצה", "המון רעש על לא כלום", "הרוזן ממונטה כריסטו", "גלילאו", "הגיבן מנוטרדם", "הכל אודות חווה".

ערך והלחין ערבי ספרות ושירה שונים, ביניהם "פלובר", "פניו של אבות ישורון", "כיוון שאני בסביבה" (משירי נתן זך), "המסע לירושלים", "מנגינות מזרות", "השעות הנוספות - שירי חזי לסקלי", "צריף קטן" - שירים לילדים של לאה גולדברג בביצוע דורון תבורי. בפסטיבל ישראל 2002 הלחין את "משורר בניו יורק" - יצירה לתזמורת סימפונית, מקהלה וסולנים לפי שירים של לורקה.

הלחין והקליט את מחזור השירים YES למלים של אי. אי. קאמינגס, עם דורון תבורי. ערך וניהל מוזיקלית את המופע "רגל על גרוש", מיצירות המלחין מרק בליצשטיין. בינואר 2016 ביצע יפתח מזרחי מחזור שירים חדש שהלחין לשירי אנקריאון בתרגום שמעון בוזגלו. כמו כן מתרגם מחזות.

יואב כהן | וידאו ארט

למד במחלקה לווידאו, ניו מדיה וקולנוע ניסיוני באקדמיה לאמנות ועיצוב בצלאל, בוגר בהצטיינות של ביה"ס לקולנוע וטלוויזיה ע"ש סם שפיגל.

ביים ויצר וידאו ארט עבור תיאטרון - תיאטרון בית ליסין: "אלה גרוסמן", "המקרה המוזר של הכלב בשעת לילה", "משאלה אחת ימינה", "33 וריאציות", "אמא שלו", פרינסס מרי", "בראנזה", "דולפינים בתיאטרון". תיאטרון הקאמרי: "שיער, אלקטרה, פאנק רוק, תרה". תיאטרון הבימה: "החייל האמיץ שווייק", "ביקור הגברת הזקנה", "כוכב יאיר", "אלוף הבונים". תיאטרון באר-שבע: "הרולד ומוד", "הביתה הביתה". תיאטרון החאן: "יחזקאל". תיאטרון אורנה פורת: "אקסודוס". האופרה הישראלית: "נישואי פיגארו", "דון ג'ובאני". תיאטרון דיסלדוף גרמניה: "רצח". תיאטרון קיל גרמניה: "בית ברנרדה אלבה", "ההצגה Liebeleiy". תיאטרון Grand Rex Paris: "בהרטי 2" מחזמר בהפקת J.T.S (Europe). תיאטרון כוריאה בפולין: "szpera42". פסטיבל Print Sreet: מיצב אינטראקטיבי "body print".

מוזיקה: עברי לידר - וידאו ארט למסע ההופעות "האהבה הזאת שלנו". במאי הסרט הקצר "נקמה", שזכה במקום ראשון בפסטיבל Soria ספרד והשתתף בפסטיבלים רבים בארץ ובעולם.

דברת אסולין | עוזרת במאי

לידת 1983. בוגרת מסלול בימוי והוראת תיאטרון בביה"ס לאמנויות הבמה בסמינר הקיבוצים.

עוזרת במאי - סמינר הקיבוצים: "בית ברנרדה-אלבה". תיאטרון הבימה: "עת דודים". תיאטרון תמונע: "אספמיה". תיאטרון הקאמרי: "גם הוא באצילים", "כבוד אבוד". תיאטרון באר-שבע: "חתונת הדמים". במסגרת "אנסמבל עיתים": "המלך נוטה למות". במסגרת פסטיבל "לצאת מהקרן" במתחם התחנה בתל-אביב: "מוסקבה-פטושקי".

ירון ברובינסקי | מקסוול

סיים בהצטיינות את בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה, בית צבי (2000), סיים לימודי ספרות באוניברסיטת "נאנטר" בפריז. תסריטאי, מעבד ומנחה. זוכה פרס השחקן הטוב ביותר בפסטיבל הקולנוע הבינלאומי בסן-פרנסיסקו. בתיאטרון - תיאטרון הקאמרי: "מי מפחד מוירגיניה וולף", "כסף עובר ושווא", "מבדולח לעשן", "הכתובה". תיאטרון באר-שבע: "רק אתמול נולדה", "הכל אודות חווה", "הצעה מגונה". כתב וביים את "ספאזם", מופע נונסנס סאטירי בצוותא 2007-2010. שיחק ב"תעלומה בקונצרט", הצגה מוסיקלית בשיתוף התזמורת הקאמרית הישראלית. בקולנוע - כתב ושיחק ב"שניים בלילה" שזכה ב 9 פרסים בינלאומיים ולעיבוד כסרט קולנוע באיטליה, שיחק ב"אלטלנה", "היו לילות", "פנסיון פראכט", "חיותה וברל", "סינדרום ירושלים". בטלוויזיה - הנחייה: "לעוף על המיליון", "דייט בחשיכה", "איך להיות" (דוקומנטרי), "נבחרת ישראל בטלוויזיה", "בייב מגנט", "האולפן השקוף", "מועדון המבקרים", "אורלי וגיא בע"מ", "היום שהיה". משחק בסדרות - "קינגים", "אולי הפעם", "החברים של נאור", "חברות", "המקום", "קוויקי", "הפרויקט הירוק", "בקצב הקצב", "לאהוב את אנה", "החממה". ברדיו - מגיש ועורך את "סטטוס קוו", תכנית סאטירית שבועית בגלי צה"ל. כמו כן, הנחה את טקסי: פרסי הטלוויזיה, פרסי התיאטרון, פרס אופיר לקולנוע, פרס ספיר לספרות, פסטיבל תרבות ישראל - צרפת, פסטיבל הקולנוע הבינלאומי אילת. יוצר של תכנים מקוריים ברשת כמו: "במקום tv", "שינקין פינת הגלבוש", "יותם בל החזאי המטורף".

אנה דוברוביץקי | אריאל

בוגרת האקדמיה למוסיקה סנט פטרבורג. בוגרת בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה, בית צבי 2004. זוכת מלגות קרן רבינוביץ' 2002 ו-2003, עדה בן נחום, מלגת הירשפילד לקריאת שירה. בתיאטרון - תיאטרון הקאמרי: "הם יורים גם בסוסים", "חשמלית ושמה תשוקה". תיאטרון הבימה: "כוכב יאיר", "מוריס שימל". תיאטרון באר-שבע: "אפריל הקסום". תיאטרון חיפה: "עד התביעה". תיאטרון הספריה: "בית הבובות", "משחקי חופשה", "ועידת פסגה", "צייד המכשפות", "הדה גאבלר", "נרניה". תיאטרון תמונע: "מבוך המראות", "הדרך לג'אנה" - הפקה פרטית במסגרת פסטיבל האיש. בקולנוע - "ארמונות מחול" בימוי עומר לוי, "נמל הבית" בימוי ארז תדמור, "סיפור חצי רוסי" בימוי איתן ענר, "סוף עידן התמימות" בימוי וידי בילו, "הירושה" בימוי היאם עבאס. בטלוויזיה - "צ'קים", "השוטר הטוב", "נפלות על הרגלים", "בית המשאלות", "הכל דבש 2", "בין השורות", "הבורר".

אמיר קריאף | לאופולד

בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי, 1997. תיאטרון חיפה: "מרחב מוגן", "אותלו", "המלט", "רומיאו ויוליה", "ציד המכשפות", "גן ריקי", "אירמה לה דוס", "אימפרו". תיאטרון בית ליסין: "עשו עליך סרט", "אלטלנה". תיאטרון הקאמרי: "עוץ לי גוץ לי", "הצמה של אבא", "דמוקרטיה", "המלט", "יתוש בראש", "היה או לא היה". תיאטרון באר-שבע: "הרוזן ממונטה כריסטו", "החולה המדומה", "בוגד", "הכול אודות חוה", "גלילאו", "נורה", "פרח השכונות", "איפיגניה", "הגיבן מנוטרדאם", "רוחות", "רומיאו ויוליה", "פרק ב", "גרין מייל". תיאטרון הספרייה: "בעל אידיאלי", "הבורגנים", "המיזנטרופ", "שדים ורוחות", "הנס של אנטוניוס", "ערב שירי ז'ק ברל". תיאטרון המדיטק בשיתוף בית ליסין: "כטוב בעיניכם". משתתף במופע האלתורים "פרוביוזרי". פרינג': "מנגינות מוזרות". תיאטרון צוותא: "בוא לא נדבר על זה". קריין בחסיות של הזכיינית קשת ובפרסומות רדיו וטלוויזיה. צלם ועורך וידאו.

מולי שולמן | אנדרו

שחקן, במאי ומתרגם. יליד 1974. בוגר הסטודיו של ניסן נתיב תל-אביב, 2000. תיאטרון באר-שבע: "הזכיה הגדולה", "יונו והטווס", "קומפני", "הכול אודות חוה", "סוביניר", "הכל בגן", "רק אתמול נולדה", "בין חברים", "רומיאו ויוליה", "פרק ב". בימוי ותרגום - תיאטרון תמונע: "מר קולפרט" (זוכת שני פרסי "קיפוד הזהב" 2010). "גודמן" בית ספר למשחק בנגב: "סקאפן"/"מולייר" - שנה ג', 2014 ועוד. בטלוויזיה - "הכל הולך", "בלתי הפיך", "המובילים", "להתבגר" ועוד. קמפיינים לוויזיה ולמד"א. מדובב בכל ערוצי הילדים. בקולנוע - "חטאים" בבימוי אבי נשר.

ענבר דנון | דאלסי

בוגרת הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין מחזור 2012. זוכת שש מלגות שונות בסטודיו של יורם לוינשטיין. שירתה בתיאטרון צה"ל. בוגרת מגמת תיאטרון בתיכון עירוני א' לאמנויות, תל אביב. בתיאטרון - תיאטרון באר-שבע: "טירונות בלוח" (מועמדות לפרס התיאטרון לשחקנית המבטיחה 2013), "הגיבן מנוטרדאם", "רוחות", "הרולד ומוד" (מועמדת לפרס התיאטרון לשחקנית המבטיחה 2015). תיאטרון תמונע: "עד ראה". צוותא: "שרוליק- אופרת רוק", תיאטרון המדיטק: "מומו", "מושלמת". תיאטרון אורנה פורת: "שתי פנים לאמת". תיאטרון אלמינא: "מחנה קיץ". תיאטרון השעה: "המלך מתיא הראשון". תיאטרון צה"ל: "הוא והיא- 60 שנה להומור הישראלי". בטלוויזיה - "אופוריה", "נניורק", "תיכון השיר שלנו" (עונה 1+2), "החברים של נאור", "כיפה אדומה", "בנות הזהב". מופיעה בפרסומות שונות. מנגנת על פסנתר ושרה.

מיכל ינברג | אדריאן

בוגרת בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי, 1997. זוכת מלגת קרן שרת ופרס השחקנית המבטיחה לשנת 2001. בין תפקידיה בתיאטרון - תיאטרון הספרייה: "שדים ורוחות", "המיזנטרופ", "בורגנים", "נפש יהודי". צוותא: "מנגינות מוזרות". תיאטרון תמונע: "ג'ודי יקירתי", "אייכה?". תיאטרון המדיטק: "אורה הכפולה". תיאטרון גשר: "דון ז'ואן", "אוכלים", "ים", "השטן במוסקבה", "חלום ליל קיץ", "העבד", "אופרה בגרוש", "שושה", "נישואי פיגארו", "כפר", "אדם בן כלב", "מומיק", "הברון מינכהאוזן", "וריאציות לתיאטרון ולתזמורת", "גן הדובדבנים", "הבן הבכור", "לילות לבנים", "רומן בעבודה", "הלילה ה-12", "הרי את לעצמך". תיאטרון באר-שבע: "פיאף", "הרוזן ממונטה כריסטו", "החולה המדומה", "קומפני", "למה לא באת לפני המלחמה", "נורה", "איפיגניה", "רק אתמול נולדה", "רומיאו ויוליה", "חתונת הדמים". זוכת פרס התיאטרון לשחקנית המבטיחה שנת 2001.

האנשים שמאחורי הקלעים

הנהלה ציבורית - יושב ראש: פרופ' אייל שיינר

אברג'יל ריימונד, קרן אזון, אבי אטיאס, עו"ד דני אליגון, ד"ר אנגלרט מאיר, פיני בדש, ראובן בן סימון, משה גולדפרב, דניאלה גז, אשר גרינבאום, אהוד דוידסון, פרופ' צבי הכהן, עפרה חן, אהרון ידלון, דוד יוסוב, סימה כחלון, גילה לוי, עופר ליפשיץ, עליזה מנור, פרופ' ג'ורג' מרקוביץ, מאיר סהר, אריה קליינמן, אמיר רחובליט, יוסי רייך, גלית שביט, יצחק שתיל ממונה בטיחות יעקב הכהן ייעוץ משפטי רמה לשם, עו"ד, אהוד ערב, עו"ד מבקר חיצוני חדד את תורג'מן ושות', רו"ח מבקר פנימי אלברט פרץ, רו"ח רופא התיאטרון ד"ר מיקי (מייקל) גידון דוברות ויחסי ציבור איילת בראל נציגות מכירה אירית אדרי, ליהי אוחיון, חן בן יהודה, ורד דהן, שרה דוויט, מאיה חביב, סתיו לוי, רותם סמפסון, נטלי רפאלוב אחראית משמרת הגית שלי שירות לקוחות רותם אבוקסיס, ליטל אודיו, חן זר, קארין חבאז, חלי סבג, סתיו קדוש, אורטל קינן רכות בקרת מנויים יפעת חלילי מנהלת פרויקטים שיווקיים מזל אבר מנהלת מחלקת מכירות ושירות לקוחות אילנית וקנין-בקר מנהלת מכירות אזור דרום אושרה דנן מנהלת מכירות חוץ רונית קריספין רכות מכירות סל תרבות מאיה מימון מנהלת המחלקה החינוכית הילה זנסקר-פז מחלקה חינוכית כרמית דבורי, מאיה מימון, יעקב לוי, עידן קול מרכז מצוינות בתיאטרון גפן אלהיאני פרויקטור תיאטרון לילדים ולנוער ירון שיפוני חשבות כנרת סברי, רו"ח הנהלת חשבונות שרה כהן חשבות שכר והנה"ח אילנית דחליקה מזכירת התיאטרון אירית כהן ע. מנכ"ל דנה מימון מזכירת המחלקה האמנותית ליבי בן סימון מנהלת פרסום והפקות דפוס שני אמור רכות הפקות ופרויקטים שמרית אלימלך רכז שיווק בניו-מדיה מיכאל קושניר אחראית מלבישות לריטה מיגרום מלבישות יהודית אלקיים, עינת סמואל, שנית ביטון, אביבית עמר איפור ועיצוב פאות ותסרוקות מרינה נודל מעצבת ומנהלת מחלקת תלבושות ואביזרים גילי כוכבי צוות טכני יוסף ברונשטיין, אריה לוצאטו, דודו מויאל, יהודה מליסה, אלעד רחמים, ארבל פורסטר מנהלי במה משה הראל, אלי יוספי, אלי יורם, מוטי ברהום, חנוך אברהם מח' סאונד ומולטימדיה יעקב אבודרהם, אנדריי לומנובסקי, אייל פיש, ניר רובין מנהל טכני ומנהל מח' סאונד ומולטימדיה אופיר ספיר תאורה רותם אבירם, שמעון זרחי, אבי זוהר, אליהו צדיק, גבי פרידריך מנהל ומעצב תאורה שמואל מור מנהלי הצגה שלמה לסרי, איציק קריספין מנהל הפקות ותפעול יואב מהרבני ועדה אמנותית ניר ארז, איה קפלן, עידו ריקלין, רפי ניב, שמוליק יפרח מנהל אמנותי רפי ניב סמנכ"ל כספים ומינהל ארון אהרונז מנכ"ל ומנהל אמנותי שמוליק יפרח

שחקני התיאטרון לעונה 2016-2015 (לפי סדר הא"ב)

אביטל איצ'ו, אבני תום, איתן יעל, אפשטיין עמית, ביטרמן רון, ברובינסקי ירון, ברנד מיכל, גוב ארי תמר*, גולן שירי, גורן ליאת, גנדי שירי, גרציאני תום, דוברוביץקי אנה, דנון ענבר, הגואל אולין, הרוש אלירן*, הררי אביגיל, וינברג מיכל, וינו-אלעד שרית, זוהר עופר, חגי תום, טובלי אורלי, ינאי מיכל, מאיר זוהר זיו, כהן אורן*, כרמי יובל, לוי תמר*, מאירסון אורה, מידן זוהר*, מנקה ניר, סברי אורי*, עדני אדוה, פוקס סיגלית, צרצ'י יונתן, קיגלר דוד, קנטור ארז*, קריאף אמיר, רוטשילד ניצן*, רייך ירמי, שולמן מולי, שפירא דני*, תורג'מן מעיין * בוגרי גודמן - ביה"ס למשחק בנגב

להצגה "קומדיה סקסית בליל קיץ"

מנהל ייצור ותפעול יואב מהרבני | מנהל טכני אופיר ספיר | מנהל הצגה שלמה לסרי | מנהל במה חנוך אברהם עוזרת במאי דברת אסולין | תפעול תאורה שמואל מור, רותם אבירם | תפעול סאונד ניר רובין | וידאו אייל פיש רקוויזיטור אריה לוצאטו, ארבל פורסטר | מלבישה יהודית אלקיים | תפירת תלבושות ואדים לוין, ילנה קורבטוב עיצוב ייצור פאות, תסרוקות ואיפור מרינה נודל | ייצור אביזרים גילי כוכבי, אורה קוממיל | בניית תפאורה אלכס גולדין עריכת תוכן לתוכניה איה קפלן | עריכת תוכניה שמרית אלימלך

חברי אגודת ידידים לשנת 2016

(לפי סדר הא"ב)

מייסדים

גרינברג אורית
לוצאטו את לוצאטו בע"מ
לוי אריה - הקהילה היהודית של מונטריאול-
Federation CJA
מתן שירזתי בריאות בע"מ

ידידים

אביסרור ג'ורג'ט וואלי - אביסרור משה ובניו
אביסרור גלית וג'קי - אביסרור משה ובניו
אביסרור מורן ויורם - אביסרור משה ובניו
עו"ד אבוקסיס נסים ורינה
איתמר שוש ויום טוב
אלימלך כוכי ומאיר
אספיס-זיו אפרת ורועי - שבלול הפקות
ביתן אופירה ושולם
בליסטרא שוש וגיל
בן אבו נועה ואדם - עידן 2000
בן דוד חביב - אפיק מדיה בע"מ
בן סימון דוד - מכתשים מפעלים כימיים בע"מ - מנכ"ל
בן שמואל יצחק
בר שרון ועודד - גלידה באר-שבע
ד"ר ברנר הלל ודורה
גז דניאלה ויוסי
גרינבאום אירית ואשר
עו"ד זהר אלי
ד"ר חבושה אורי - מכתשים מפעלים כימיים בע"מ,
רכש והתקשרויות
חמו שי ועל - חמו שי עבודות בניה בע"מ
ד"ר טהר הילה
משרד טולצ'ינסקי שטרן מרציאנו כהן לויצקי ושות'
טלפר תמרה וסבג יוסי - סט. תמרה יעוצים ופרויקטים בע"מ
כחלון סימה ויעקב
כימיקונטקט בע"מ
להב הגית וואלי
ליפשיץ איריס ועופר
לוי רחל - מכתשים מפעלים כימיים בע"מ - קשרי קהילה
מיטלר אורית ואורי
מסלם לינדה וראובן
נגב מינרלים בע"מ
נוראל חיי ורחל
נור אבלין וגבי - פארק הרכב גבי
ניב מאיר חזן מהנדסים בע"מ
ד"ר יעל סנה ועו"ד שגית ביתן
סדן דגנית ויורם
סמדג'ה אמיליה וציון
עופר ליאורה - אחים עופר הנדסה
ע.ע. מנור, ייוזם, שיווק וניהול בע"מ
פרחי שוקולד - צמיגי ליבוביץ
ד"ר חיים ואורנה פרלוק
צבי תקשורת והוצאה לאור בע"מ
קבוצת י.ש אחים יעקובי YSB
עו"ד רוזנפלד עינב חיי
עדה טל
צחי ומיטל שניך - קבוצת ארלזורוב
שופן יהודית
שורק יפה ויגאל
ד"ר דורית ואלון תבור
תבליני מימון

נותני חסויות ותורמים

מכתשים-אגן בע"מ
Adelis Fondation/Adelis Foundation

Written by **Woody Allen**

Translated by **Yaron Brovinsky** and **Muli Shulman**

Directed by **Shahar Segal**

Set and costumes design **Neta Haker**

Lighting **Felice Ross**

Music **Dori Parnes**

Video **Yoav Cohen**

The cast

Maxwell - **Yaron Brovinsky**

Ariel - **Ana Dubrovitsky**

Dulcy - **Inbar Dannon**

Adrian - **Michal Weinberg**

Leopold - **Amir Krief**

Andrew - **Muli Shulman**

41 Rager Bvd. Beer-Sheva, Israel

Tel: 972-8-6266444

www.b7t.co.il

The theatre is supported by:

The Ministry of Culture and Sport

Beer-Sheva Municipality

The Negev Development Authority

The Ministry for Development of the Negev and the Galilee